

Publicerad 2009-04-13 11:51 av Maria Zena Viklund

varför gömma sig i det stora mörkret(om spårlösa steg i väntan på)

Jag böjer mig vid
låter kronbladen falla
ännu en dag
galen av rädsla
hoppas från skugga till skugga
ögon som söker solljuset,
binder sig i gräsrötter
gnager bort det sista gnutta vett
från min hud
om, bara om tiden ville sluta slå,
lägga sig runt mina anklar
binda tystnaden till sig, giva mig ro
men framtiden skyndar vidare,
som om sista timmen snart vore slagen
mitt hopp har ännu inte slutat slå,
hjärtats slag som slår, slår....slår
omsluten av det stora omhuldande mörkret
blöder för att jag älskar,
och älskar för att jag blöder
inte mer än så
inte mer än så

men därute får nattfälten liv
bland trädens skugga
sörjer jag ännu ditt namn
det som saknas så

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Zena Viklund med Poeter.se id #16479 innehar upphovsrätten